

מ"ת 51182/02/15 - מדינת ישראל נגד חסן אבו סבלאן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 מרץ 2015

מ"ת 51182-02-15 מדינת ישראל נ' אבו
סבלאן(עציר)

לפני כב' השופטת דבורה עטר

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	חסן אבו סבלאן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד מיכאל סטופ

ב"כ המשיב עו"ד גיאורה זילברשטיין

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של איומים, החזקת סכין וכן נשיאה והובלה של נשק וניסיון לחבלה בכוונה מחמירה.
2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום ועילת מעצר ועתר לבית המשפט, תוך שסמך ידיו על פסיקה שהגיש, להורות על קבלת תסקיר מעצר שיבחן שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מרוחקת הדוקה והולמת אשר פרטיה יוצעו לשירות המבחן.
3. ב"כ המבקשת טען מנגד שעניינו של המשיב בא בגדר המקרים שלא תסכון כל חלופת מעצר ועל כן אף אין מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר שיבחן זאת, וזאת הן בשים לב לחומרת נסיבות כתב האישום, והרקע לביצוע העבירות וההסלמה במעשים ואף נוכח עברו הפלילי המכביד של המשיב

עמוד 1

ומאסרים מותנים התלויים ועומדים נגדו.

4. מכתב האישום שאין לכאורה חולק בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחתו, עלה כי בין המשיב לבין אביו התגלע סכסוך על רקע גירושיו של האב מאמו של המשיב, ונישואיו לאישה אחרת, ובעקבות כך שם לו המשיב למטרה לפגוע באביו ובאשתו. על פי האישום הראשון עת הגיע אשת האב לביקור, טען המשיב בפני אביו שאינו מרשה לה לשהות בבית, ולאחר שהאב השיב לו כי המדובר בביתו, אמר לו המשיב "אתה תראה דם". האב ואשתו עזבו את המקום ברכב, כאשר המשיב דולק אחריהם בריצה ובידו סכין, פותח את דלת הרכב, ומניף סכין לעבר אשת האב במטרה לפגוע בה.

האב מיהר להימלט מהמקום בנסיעה כאשר המשיב צועק "תעצור ותיראה מה יהיה לה".

מהאישום השני עלה לכאורה כי אביו של המשיב חשש מהמשיב ועל כן לא שב לביתו, ושהה בבית אחותו בלוד. 4 ימים לאחר האירוע הראשון הגיע המשיב לבית דודתו ובעקבות הסכסוך ועל רקע המתואר באישום הראשון, וכשהוא נושא עמו נשק כיוון אותו לעבר אביו וירה למצער 2 כדורים. אביו של המשיב נפל ארצה, ולא נפגע, ונגרם נזק לרהיט בסלון הבית והמשיב נמלט מהמקום.

5. סך כל האמור לעיל, מקים מסוכנות במדרג גבוה מצדו של המשיב, בעת שבעקבות הסכסוך ביצע לכאורה את האירוע נשוא האישום הראשון, ולא נתקררה דעתו ובעת שהיה נחוש לפגוע במעורבים, הסלים את מעשיו הצטייד לכאורה בכלי נשק, הגיע למקום בו שהה האב מפאת חששו מהמשיב, וירה בו ורק בנס הסתיים האירוע בלא פגיעה בנפש.

6. מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, והקושי לרחוש אמון כי ימלא אחר תנאי שחרור שיושנו עליו נלמד גם מעברו הפלילי, הכולל עבירה של נשיאה והובלת נשק, וגרימת חבלה חמורה באמצעותו וזאת על רקע סכסוך משפחתי בגינה ריצה המשיב 4 שנות מאסר בפועל. כמו כן זקף המשיב לחובתו הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות כלפי בת זוג הגורמת חבלה של ממש, וכן עבירה של תקיפה סתם בגין ריצה מאסר בפועל לתקופה של חודשיים במצטבר לעונש המאסר אותה ריצה באותה העת.

7. הוסף לכך את העובדה כי תלויים ועומדים כנגד המשיב 3 מאסרים מותנים, אשר הצטברותם יחדיו לתקופה של 32 חודשי מאסר, אשר לא היה בהם כמו גם בריצוי עונש מאסר בגין עבירה שנסיבותיה דומות כדי להרתיע את המשיב מלשוב לכאורה על מעשיו.

8. עיינתי בפסיקה שעליה סמך ידיו ב"כ המשיב, ואכן על בית המשפט לבחון האם יש מקום לחלופת מעצר, ובנסיבות מסוימות שפורטו בפסיקה, אף נבחן שחרורם של נאשמים בעבירות חמורות ביותר באמצעות תסקיר מעצר וזאת בשים לב לנסיבות מסוימות שאפפו את האירוע ובעת שהנאשם הותקף קודם לכן על ידי המתלונן כמפורט בבש"פ 8264/12, ובעניינם של אחרים צעירים נעדרי עבר פלילי בהחלטות אחרות אליהן הפנה ב"כ המשיב או בעניין מי שזקף לחובתו עבירה של פריצה לרכב והחזקת

סכין.

9. בעניינו כאמור לעיל, מעבר לחומרתן היתרה של הנסיבות וכלל הנסיבות האופפות את האירוע, המדובר במשיב בעל עבר פלילי בעבירות אלימות זהות, אשר ריצה מאסר בפועל לפרק זמן ממושך ואף תלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים ובנסיבות אלה יפים דברי בית המשפט העליון בבש"פ 1660/15, מוחמד מסעד נ' מדינת ישראל, וכן בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל, כי בעת שנהיר לבית המשפט שלא תסכון כל חלופת מעצר בעניינו של המשיב, וזאת תוך מתן הדעת למידת המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו, ואף עברו הפלילי והקושי לרחוש לו כל אמון, אף אין מקום להפנות את המשיב לשירות המבחן ולהורות על הגשת תסקיר מעצר לבחינת חלופה כאמור.
10. לאור סך כל האור לעיל, לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לקבלת תסקיר מעצר אודות המשיב, ודין המשיב להיעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ד' ניסן תשע"ה, 24/03/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת